

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 569/20
15.7.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ивана Илића и Милице Аксентијевић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., ул. ... бр. ..., ЈМБГ ..., чији је пуномоћник Марко Здјелар, адвокат из Београда, ул. Књегиње Зорке бр. 20, против тужене – противтужиље ББ из ..., ул. ... бр. ..., ЈМБГ ..., чији је пуномоћник Александра Ковачевић, адвокат из Београда, ул. Ботићева бр. 12, ради развода брака, вршења родитељског права, уређења личних односа и издржавања, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П2 751/19 од 1.10.2020. године, исправљене решењем истог суда П2 751/19 од 20.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.7.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ жалбе парничних странака као неосноване и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П2 751/19 од 1.10.2020. године исправљена решењем истог суда П2 751/19 од 20.11.2020. године у ставу петом, шестом, седмом, осмом, деветом и десетом изреке.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 751/19 од 1.10.2020. године, исправљеном решењем истог суда П2 751/19 од 20.11.2020. године, ставом првим изреке разведен је брак закључен дана ... године у ..., који је уписан у матичну књигу венчаних која се води за матично подручје ... под текућим бројем ... за ... годину између АА из ..., ЈМБГ ..., рођеног године у ... од оца ... и мајке ... и ББ из ..., ЈМБГ ..., рођене ... дана ... године у ... од оца ... и мајке ... Ставом другим изреке мал. дете парничних странака ћерка ВВ рођена ... године у ... поверена је мајци ББ која ће самостално вршити родитељско право. Ставом трећим изреке констатовано је да је пребивалиште мал. ВВ исто као и пребивалиште мајке ББ. Ставом четвртим изреке лични односи између мал. ВВ са оцем АА ће се одвијати према међусобном споразуму родитеља детета, а првенствено имајући у виду жеље, потребе и обавезе детета. Ставом петим изреке обавезан је тужилац да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плати

износ од 6.683,32 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате на текући рачун мајке детета ББ код “Комерцијалне банке” Београд бр. ... за период почев од 24.4.2019. године па закључно са 4.6.2020. године (за април месец 2019. године износ од 116,66 евра, за период почев од 1.5.2019. године, па закључно са 31.5.2020. године износ од по 500 евра за сваки месец, за период јуна месеца 2020. године износ од 66,66 евра) у року од 30 дана од дана пријема пресуде. Ставом шестим изреке обавезан је тужилац да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа износ од 1.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате на текући рачун мајке детета ВВ код “Комерцијалне банке” Београд бр. ... и то сваког 1-ог до 5-ог у месецу за текући месец почев од 5.6.2020. године, као дана подношења противтужбе, па убудуће док за то буду постојали законски разлози или се услови не промене с тим што ће доспеле, неисплаћене новчане износе за период почев од 5.6.2020. године па до пријема писменог отправка пресуде исплатити у року од 30 дана од дана пријема пресуде. Ставом седмим изреке утврђено је право становања мал. ВВ на стану бр. ... у ул. ... бр. ... у ..., површине 122 м², постојећег на катастарској парцели ..., КО ..., уписаног у лист непокретности ..., КО ..., у ком стану ће становити заједно са својом мајком ББ, којој је поверена на самостално вршење родитељског права, а које ће трајати до пунолетства мал. детета ВВ, а што је тужилац, који је власник наведеног стана, дужан да призна и трпи и дозволи упис права становања у корист мал. детета ВВ код Службе за катастар непокретности. Ставом осмим изреке одбијен је противтужбени захтев тужене у делу којим је тражено да суд обавезе тужиоца да исти на име свог доприноса за издржавање малолетне ВВ за период почев од 5.6.2020. године, па убудуће док за то буду постојали законски разлози, преко досуђеног износа од 1.500 евра, а до траженог износа од 2.336,46 евра, односно за износ од још 836,45 евра месечно у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да суд обавезе тужиоца да на име свог доприноса за издржавање мал. детета за период почев од 24.4.2019. године, као дана подношења тужбе па до 5.6.2020. године, као дана подношења противтужбе исплати за сваки месец преко досуђеног износа од 500 евра, а до траженог износа од 2.336,46 евра, односно за износ од још 1.836,45 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да суд обавезе тужиоца да плати допринос за издржавање малолетног детета за период почев од 1.11.2018. године па закључно са 23.4.2019. године износ од по 2.336,46 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате за сваки месец, као неоснован. Ставом деветим изреке одбијен је предлог тужене да суд одреди привремену меру којом је тражено да се мал. ВВ повери мајци на самостално вршење родитељског права, да се обавезе тужилац да на име свог доприноса за издржавање мал. детета плаћа месечно 2.500 евра почев од дана подношења предлога за одређивање привремене мере, да се обавезе тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета за период почев од 1.12.2018.године, па до дана подношења предлога за одређивање привремене мере, односно за период од 22 месеца исплати по 2500 евра за сваки месец, да се установи право становања малолетној ВВ заједно с мајком на стану бр. ..., који се налази у ул. ... бр. ... у ..., да се наложи Републичком геодетском заводу да изврши упис забележбе права становања, да се забрани тужиоцу да на било који начин узнемирава малолетну ВВ и тужену, као неоснован. Ставом десетим изреке констатовано је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Парничне странке су благовремено изјавиле жалбу против пресуде, тужилац - противтужени побијајући је у ставу петом, шестом и седмом изреке из свих законских разлога, а тужена – противтужила побијајући је у ставу осмом и деветом изреке такође из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка нису тражили.

Одговором на жалбу тужена – противтужила је предложила да другостепени суд жалбу тужиоца – противтуженог одбије као неосновану, а да у целости усвоји жалбу тужене – противтужиле и потврди пресуду у делу који она није оспорила.

Тужилац – противтужени је одговором на жалбу предложио да суд жалбу тужене – противтужиле одбије као неосновану и да усвоји жалбу тужиоца – противтуженог и укине побијану пресуду у ожалбеном делу тужиоца – противтужиоца и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Испитујући правилност ожалбеног дела првостепене пресуде, у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/11...55/14), у вези члана 202 Породичног закона, другостепени суд је утврдио да жалбе парничних странака нису основане.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбом члана 374 став 2 тачке 1-3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности, а жалбама парничних странака се неосновано указује на битну повреду из одредбе члана 374 став 2 тачка 12 истог закона. Изрека је разумљива, не противречи сама себи или разлозима, о битним чињеницама наведени су довољни и прихватљиви разлози, а нема ни других недостатака због којих се пресуда не би могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су брак закључиле дана ... године у ... и имају заједничко дете, малолетну ћерку ВВ, која је рођенагодине у Парничне странке и мал. ВВ су живеле у стану бр. ... у улици ... бр. ... у ..., а заједница живота је престала у октобру или новембру 2018. Године. Тужилац иселио из наведеног стана, док су у истом остале тужена и малолетно дете.

Малолетна ВВ има ... година и похађа ... разред... основне школе и Средњу музичку школу. Школарина, упис у нову школску годину, ручак у школи и завршни испит на годишњем нивоу износе 6842 евра (око 570 евра на месечном нивоу). Малолетна ВВ има приватне часове математике, гимнастике, клавира, солфеђа, јахања и скијања када одлази на зимовање, тако да јој је за ванредне активности на месечном нивоу, по процени мајке потребно око 400-500 евра. Такође на месечном нивоу за храну јој је потребно око 200-300 евра, затим за хигијену око 50-100 евра, потом за обућу и одећу око 200 евра, те за трошкове мобилног телефона око 30 евра, за одлазак у биоскоп, позориште, рођендане, потребно јој је око 100 евра. На годишњем нивоу потребно јој је за трошкове лечења и лекарских прегледа око 100 евра, потом за школски прибор око 300 евра, а када одлази на школске излете и екскурзије износ од око 300 евра, потом за организовање рођенданске прославе око 300 евра. Поред свега напред наведеног има навику да путује доста током године и да одлази између осталог и у Америку због лекарских прегледа, као и на путовања туристичког карактера и за то

јој је потребно годишње укупно између 2000 и 3000 евра.

Тужилац – противтужени АА је рођенгодине у ... и по занимању је дипломирани инжењер прехранбене технологије, који је запослен у привредном друштву “ГГ” д.о.о. ..., где остварује месечну зараду у износу од 14.206,67 динара, а код привредног друштва “ДД” д.о.о. ...прима месечну накнаду у износу од 14.326,40 динара, док из пресуде Привредног суда у Београду Пк. 390/20 од 27.5.2020.године произилази да је тужилац – противтужени запослен у Предузећу “ДД” д.о.о. ... и да има месечну зараду од 60.000,00 динара. Тужилац – противтужени има закључен уговор са Привредним друштвом “ЂЂ” д.о.о. о пружању саветодавних услуга за месечну накнаду од 1.000 евра, као и уговор о пружању такође саветодавних услуга са привредним друштвом “ЕЕ” за месечну накнаду у износу од 1.000 евра. Поред наведених прихода тужилац – противтужени има и месечни приход од 872 евра по основу уговора о закупу пословног простора на коме има право својине, који се налази у ул. ... бр. ... у ... Тужилац – противтужени је члан Надзорног одбора привредног друштва “ЖЖ” а.д. ..., у коме не остварује новчану накнаду за учествовање у раду органа управљања тог привредног друштва, а члан је привредног друштва “ГГ” д.о.о. ... са уделом од 87,95%, као и члан привредног друштва “ЗЗ” д.о.о., према решењу АПР-а и члан привредног друштва “ИИ” д.о.о. и власник “ЈЈ” ПР саветник “ГГ”, те члан је и Друштва Предузећа за производњу, промет и услуге “КК” д.о.о. КК. Тужилац – противтужени је као зајмодавац с једне стране, закључио са ЛЛ, као зајмопримцем с друге стране уговор о зајму, чији предмет представља новчани износ од 300.000,00 евра са роком враћања зајма 07.6.2018.године, али тужилац – противтужени има и подигнут кредит код "ОТП Банке", где месечна рата за отплату тог кредита износи 2.473,82 евра. Тужилац – противтужени има право својине на пословном простору који се налази у ул. ... бр. ... у ..., становима бр. ..., ... и ... у ул. ... бр. ... у ..., земљишта у површини од 1ha 43 ара и 26m², који се налази у ул. ... бр. ..., катастарској парцели ..., КО ..., катастарској парцели број ..., КО ..., катастарским парцелама ... и ..., КО ... и катастарској парцели ..., КО Тужилац – противтужени, поред малолетне ћерке ВВ, има законску обавезу издржавања свог пунолетног сина ЉЉ који студира медицину.

Тужена – противтужила ББ је рођена дана године у ..., по занимању је дипломирани правник, није запослена, али је законски заступник Невладине организације “ММ”, и члан је управног одбора НН али од НН не прима никакву накнаду. Тужена – противтужила има право својине на стану број ..., који се налази у улици ... број ... у ..., површине 33,12 м² са терасом површине 22,40 м², који није услован за становање, и она има закључен уговор са "Univerzal bank" Подгорица на основу кога поседује master card платинум картицу. Тужена – противтужила нема законску обавезу издржавања другог лица сем своје ћерке ВВ.

Пред Вишим судом у Београду у току је парница по тужби тужиље ББ против туженог АА, ради деобе брачне тековине којом је тужила ББ у постављеном тужбеном захтеву тражила да суд утврди да она има право сусвојине са 1/2 на непокретностима и потраживањима ближе наведеним у побијаној пресуди.

Из комуникације парничних странака путем електронске поште од 30.1.2019. године произилази да су странке водиле преговоре о споразумном разводу брака и

подели имовине, да до споразума није дошло, али да је тужилац понудио да на име свог доприноса за издржавање малолетне ћерке ВВ плаћа месечно 500 евра, као и ваншколске активности часове клавира, гимнастике и школарину за француску основну школу, да стан бр. ..., у улици ... бр.... у ... у својину пренесе свом малолетном детету ВВ, а да последњи спрат стамбене зграде бр. ... у улици ... у ... парничне странке поделе на једнаке делове и да приходи од издавања некретнина припадну малолетној ВВ. Такође је сачињени и предлог споразума о разводу брака, вршењу родитељског права и подели брачне тековине којим су обухваћене непокретности у улици ... број ... у ..., катастарске парцеле у КО ..., КО ..., и КО ..., као и оснивачки удели у привредним друштвима "ГГ", "ДД", "ЕЕ" и новчани износ од 924.377 евра, као и новчани износ од 150.000 евра који је преусмерен на рачун "НООР банк" у Дубаију. С обзиром да су наведене непокретности биле предмет преговора о подели имовине, може да се закључи да тужилац има могућности да њима располаже, па се жалбом неосновано тврди да његова имовинска ситуација није правилно утврђена.

Првостепени суд је утврдио да тужилац остварује редовна месечна примања у износу од око 30.000,00 динара и око 2.872 евра, има три стана, пословни простор и катастарске парцеле у власништву и доспело потраживање према ЈЛЛ које је обезбеђено хипотеком да може да доприноси издржавању мал. ВВ износом од по 1.500,00 евра месечно за период од подношења противтужбе па у будуће. Наводи жалбе којима се тврди да је тужилац морао да плати комуналне трошкове за непокретности у ул. Светог Саве иако их тужена користила, не утичу на обавезу издржавања, јер тужилац од тужене може да потражује регрес, а ако је тачно да тужена неке од непокретности издаје или користи као пословни простор, од ње може по правилима о стицању без основа или накнади штете да тражи накнаду за коришћење.

Првостепени суд је полазећи од економског стандарда родитеља, околности да ВВ похађа приватну школу, где се плаћа годишња школарина, упис, завршни испити, где се с обзиром на економски статус полазника очекује опремљеност училима, гардеробом изнад просечних вредности, да је примерено статусу родитеља да се детету омогући коришћење услуга здравствене заштите у приватној пракси, зимовање, летовање и ваннаставне активности. Износ од 1500 евра у динарској противвредности је довољан, да уз допринос мајке детету омогући да задржи животни стандард који је имало док су родитељи живели заједно, у смислу чл. 162 ст. 3 ПЗ. Мајка се није изјаснила због чега је ВВ потребан велики број допунских часова, поред редовне наставе у основној и музичкој школи, а није доставила ни доказ колико је и за које часове плаћала у претходном периоду, па њени наводи да је за ВВ потребно преко 5000 евра месечно делују предимензионирано, али ако је толико издвајала од престанка брачне заједнице до сада, то би могло да укаже да је имала приходе веће од тог износа и с обзиром да нема обавезу издржавања према другим лицима, може да финансира преостале ВВ издатке. Очев допринос је довољан да покрије трошкове школовања, ихрану, гардеробу, обућу, хигијену, трошкове становања, излазака и дружења, годишњи одмор, а средства за друге потребе животног стандарда може да обезбеди мајка. Мајци се као допринос рачуна и труд на свакодневном старанју о детету. С тога су обе жалбе у погледу износа издржавања за период од подношења противтужбе неосноване.

Тужилац је у тужби за развод брака истакао захтев да се издржавање одреди

пресудом, тужени од подношења тужбе није плаћао издржавање, па као суд није везан износом захтева имало је услова да се за овај период издржавње одреди у већем износу и стога је одлука из става петог правилна.

Тужена је у противужби истакла захтев за издржавање детета, па је првостпени суд правилно одлучио да обавеза почиње од истицања захтева 5.6.2020. године. Противтужбом није тражено да се тужилац обавезе да туженој на име издатака учињених за издржавање детета плати одређени износ, већ да плати издржавање за дете. Регресни захтев из чл. 165 ПЗ је имовински правни захтев лица које је фактички давало издржавање о коме се одлучује по правилима општег парничног поступка, а не у брачном спору и он се од захтева за законско издржавање разликује по повериоцу и по садржини. Поверилац законског издржавања је дете, без обзира што у брачном спору не учествује као странка, а поверилац регресног потраживања је лице које је фактички давало издржавање, допринос за издржавање се одређује по критеријумима из чл. 160 ПЗ, а регресно потраживање према стварно учињеним и доказаним издацима у прошлости, па навод жалбе тужене којим се указује да је за период од фактичког престанка брачне заједнице до подношења противтужбе истакла захтев за регрес нису тачни.

Ставом седмим побијане пресуде је применом одредбе члана 194 Породичног закона правилно утврђено право становања мал. ВВ на стану бр. ..., који се налази у улици ... у ... у коме ће живети са својом мајком до свог пунолетства, на коме право својине има тужилац – противтужени имајући у виду да мал. ВВ и родитељ који врши родитељско право немају у својини адекватан и подобан стан за становање на територији града Београда. Првостепени суд је приликом доношења одлуке посебно имао у виду да тужена – противтужила има право својине на стану бр. 12, који се налази у улици ... у ..., али како исти, по наводима обе парничне странке, није оспособљен за становање та околност није сметња за заснивање права становања. Детету се на овај начин омогућава да до пунолетства остане у породичном стану у којем је живело док су родитељи били у заједници.

Правилно је одбијен предлог за привремену меру, јер је мајка од престанка брачне заједнице, без ометања другог родитеља фактички вршила родитељско право и заједно са дететом користила стан на којем је утврђено право становања, имала је средства да задовољи основне потребе детета, није поднела тужбу за заштиту од насиља у породици, а није било услова да се о томе по службеној дужности у смислу чл.226 ст. 3 ПЗ у оквиру брачног спора води поступак за заштиту, па предложене привремене мере нису биле потребне за обезбеђење захтева о којима је одлучено побијаном пресудом.

Из наведених разлога на основу члана 390 ЗПП-а одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Марина Јакић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице

Јасмина Ђокић